

A Pécsi Ítéltábla a Matarits Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Nagy Szabolcs (címe) által képviselt **alperes neve** (címe.) alperes ellen - hátralékos számlatartozás iránt indított perében a Törvényszék 2012. július 13. napján kelt 1.G.40.005/2010/70. számú ítélete ellen az alperes által 74. és 76. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 850.000 (nyolcszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest 158.122,5 euró tőke, ennek késedelmi kamata, valamint perköltség fizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet és a beszámítási kifogást is elutasította. Tényként az alábbiakat állapította meg:

A felek között több 10 évre visszamenő üzleti kapcsolat állt fenn, ennek során alperes felperestől számtalan esetben rendelt szerszámgép gyártásához szükséges furatlan szerszámlapokat, és egyéb termékeket. 1997. szeptember 30-án kelt keretmegállapodásban rögzítették az egyes szerződésekre érvényes általános szerződési feltételeket azzal, hogy attól az egyes megrendeléseknél közös megegyezéssel eltérhetnek. 2008. február elején az alperes - miután tőle 2008. január 23-án és 24-én a német W. Gmbh. szerszámgyártáshoz szükséges fröccsöntő szerszámokat rendelt - megkereste felperest, majd 2008. február 11-től folyamatosan adta a felperesnek a megrendeléseket. Felperes - bár jelezte, hogy sok a megrendelése -egy-két napos késedelemmel, de teljesített. Alperes ehhez képest a német megrendelője felé több hetes késedelemmel teljesített, ezért háromoldalú megállapodásban a német megrendelő, annak megrendelője és az alperes az alperesi szállítási határidőket módosította. A felperes 2008. június 9-én az EXT-025 szerszámmal kapcsolatos gyártást felfüggesztette arra hivatkozva, hogy alperesi számlatartozás eléri a 100.000 eurót. Alperesi részteljesítés után

késve 74 %-os készültségi fokban teljesítette a megrendelést. A német megrendelő az ismételt késedelem miatt alperestől 2008. július 10-én a félkész szerszámokat elszállította, és a munkákat saját maga fejezte be. Az emiatt felmerült jogvitát alperes egy német ügyvéd segítségével rendezte. Ennek során a német megrendelővel az akkor fennálló 20 %-os hátralékos vállalkozói díjból levonták az alperes helyett a megrendelő által végzett munka költségét, amit közösen 76.100 euró összegben fogadtak el, és elszámolták az alperes által 43.200 euróban meghatározott pótmunkát is. Az elsőfokú bíróság -miután az alperes elismerte a keresetben megjelölt számlatartozását- a beszámítási kifogást vizsgálva megállapította, hogy a felperes egy megrendeléssel kapcsolatban valóban olyan késedelemmel teljesített, mely alperesi késedelembe is közrehatott, de ezzel nem áll okozati összefüggésben a kárigénye. Az alperes ugyanis már magát a kár bekövetkeztét sem tudta - az elmaradt haszon, a pótmunka, a német megrendelő által alperes helyett végzett munka, illetve a felperes által el nem végzett munka díjával kapcsolatosan - bizonyítani. A felperes az alperesi beszámítási kifogás anyaghibával kapcsolatos költségeit elismerte. Az elsőfokú bíróság így a beszámítási kifogásból kizárólag a felperes által elismert összeget találta megalapozottnak, és ennek összegével csökkentette a keresetben megjelölt számlatartozást, és annak megfizetésére az alperest kötelezte.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a beszámítási kifogása teljesítésével a kereset teljes elutasítását. Változatlanul arra hivatkozott, hogy a felperes EXT-025 szerszámmal kapcsolatos késedelmével áll okozati összefüggésben a beszámítási kifogásban feltüntetett összes költség. Álláspontja szerint a felperes ezen szerszám gyártását alapos indok nélkül függesztett fel, és okozott ezzel kárt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az alábbiakkal egészíti ki:

A felperesnek az alperes felé 2008. június 9-én 27.000 euró lejárt teljesítési határidejű számlatartozása volt, a kibocsátott, de le nem járt fizetési határidejű számlákkal együtt az összes tartozás megközelítette a 100.000 eurót.

A felperestől 74 %-os készültségi fokban elhozott munkadarabot az alperes 5-7 nap alatt fejezte be, egyéb, felperestől szállított munkadarabjait a német megrendelő felé átlagban két hét alatt tudta készre teljesíteni (B.Cs.alperesi munkavállaló tanuvallomása -18. számú jegyzőkönyv 5. oldal). Az alperes és német megrendelője - ügyvezetője, T.S. vallomása szerint - között a perbeli szerződéssel kapcsolatos jogvita nem az alperes hibás teljesítése, hanem késedelme miatt állt fenn. Az alperessel szemben a bizalom nem ingott meg, a német cég ezen jogvitát

követően is több árajánlatot kért megrendelésekre, azonban az alperesi árajánlat nem volt kedvező, illetve a cég saját szerszámgépgyártását bővítette, és nem volt szüksége az alperes munkájára.

Az elsőfokú bíróság fentiek szerint kiegészített tényállásból is helyes jogkövetkeztetést vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és helybenhagyta.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjával a beszámítási kifogásban megjelölt kártételek tekintetében, az alperesi fellebbezésével összefüggésben utal még az alábbiakra:

A perbeli 5 szállítmány közül 4 esetében a felperesi egy-két napos késedelem, és az alperesi késedelem, valamint az ezzel összefüggésben esetlegesen elszenvedett kár közt nincs okozati összefüggés. Az alperesnek ugyanis - a kiegészített tényállás szerint is - 4 szállítmány tekintetében a felperesi teljesítést követően kellő idő állt a rendelkezésére, hogy a saját munkáját elvégezze, késedelme a felperes késedelmére nem vezethető vissza.

Az 5. termék, az EXT-025 szerszám teljesítését a felperes megtagadta az alperes nagy összegű lejárt tartozása miatt. A Ptk. 281. § (2) bekezdés c) pontja szerint az a szerződő fél, akinek a teljesítéssel elől kell járnia a szolgáltatást biztosíték hiányában megtagadhatja, ha a másik félnek vele szemben pénzügyi fedezethiány miatt kiegyenlíthetetlen tartozása áll fenn. Az 1993. évi ezen Ptk. módosítás törvényi indokolása rögzíti, hogy e rendelkezés hitelezővédelmi szempontok miatt került beiktatására. A szabályozás célja az, hogy a gazdaságban meglévő likviditási problémákra, gazdálkodó szervezetek fizetési nehézségeire, illetve esetleges fizetéseképtelenségeire tekintettel erősödjön annak a félnek a helyzete, akinek legtöbbször nem pénzbeli szolgáltatással elől kell járnia, és mindaddig ne legyen köteles a teljesítés érdekében jelentős ráfordításokat eszközölni, ameddig nem látja biztosítottnak az ellenszolgáltatást, illetve biztosíték hiányában szabadulhasson a kötelezettségétől. A teljesítést az alperes fizetési késedelme miatt a felperes jogosan tagadta meg, a Ptk. 313.§-ában szabályozott szerződésszegést nem követett el. Ebből következően - ha megtagadása, és az abból eredő késedelmes teljesítés közre is hatott az alperesi késedelmében, szerződésszegés hiányában az ezzel összefüggésben esetlegesen bekövetkezett kárért felelősséggel nem tartozik.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy egyébként az alperes által érvényesített igények közül kárként kizárólag a jogvita lezárása érdekében igénybe vett ügyvédi munkadíja volna értékelhető. A beszámítási kifogás I. pontban megjelölt tétele ténylegesen nem kár, hiszen az alperes által sem vitatottan a W.GmbH. német megrendelő 2008. július 10-én elszállította a félkész termékeket, azokat befejezte az alperes helyett, így ténylegesen az alperesnél ezzel kapcsolatban költség nem merült fel, csupán az el nem végzett munkadíját nem kapta meg. E munkák ellenértékeként került a jogvita lezárásakor 76.150 euró levonásra az alperes

vállalkozói díjból, a W.GmbH. ügyvezetője tanúvallomásában is e tényt igazolja. A II. pontban megjelölt pótmunkával kapcsolatban a másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával. Az el nem számolható pótmunkára utalást kizárólag 14/5/A/2. sz. alatt csatolt, alperes német ügyvédje által írt levél tartalmaz, ez azonban önmagában nem bizonyítja, hogy a késedelem okán az alperesnek pótmunkáról kellett lemondania, az alperesi levelezésből sem állapítható meg, hogy az elszámolt összegű pótmunkán túl az alperesnek egyéb igénye ilyen jogcímen lett volna, az igazságügyi szakvélemény pedig úgy foglal állást, hogy ennek ténybeli alapját szakértői módszerrel megállapítani nem lehet. A felperes helyett az alperes által elvégzett munkát (III.tétel) a felperes nem számlázta le, saját munkáját pedig a német megrendelő elszámolta, így ebből eredő kára az alperesnek nem lehet. A V. tételben feltüntetett, elmaradt haszonnal kapcsolatos kárigény annak ténybeli bizonyíthatatlansága miatt is alaptalan volna, az alperes ugyanis bizonyítani nem tudta, hogy a német megrendelője a perbeli késedelme miatt nem kötött vele további ügylet, T.S., a német cég ügyvezetőjének tényállásban rögzített nyilatkozata felperesi állítást egyértelműen cáfolja.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes javára ügyvédi munkadíj fizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (5) bekezdése alapján állapított meg.

Pécs, 2013. június 12.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró